

Spoljnotrogovinska arbitraža

pri

Privrednoj komori Srbije

**Arbitražna odluka
u sporu**

[REDAKCIJA] Srbija (tužilac)

protiv

[REDAKCIJA] Bosna i Hercegovina (tuženi)

T-18/07

SPOLJNOTRGOVINSKA ARBITRAŽA pri privrednoj komori Srbije u Beogradu, sastavljena od Arbitra pojedinca [REDAKCIJA] u pravnoj stvari tužioca [REDAKCIJA] Srbija, koju zastupa advokat [REDAKCIJA] po pismenom ovlašćenju direktora [REDAKCIJA] protiv tuženog preduzeća [REDAKCIJA] [REDAKCIJA] Bosna i Hercegovina, radi potraživanja u iznosu od 4.740,20 EUR sa kamatom i troškovima, po sprovedenom postupku i održanoj usmenoj raspravi na dan 16.09.2008, doneo je istog dana na osnovu člana 49 Pravilnika o Spoljnotrgovinskoj arbitraži pri privrednoj komori Srbije sledeću:

ODLUKU

1. Usvaja se tužbeni zahtev pa se obavezuje Tuženi [REDAKCIJA] [REDAKCIJA] Bosna i Hercegovina, da na osnovu Okvirnog ugovora broj 296-07 od 25.05.2007 i Aneksa br.1 od 25.05.2007 godine, istog Okvirnog ugovora isplati Tužiocu [REDAKCIJA] Srbija na ime glavnog duga iznos od EUR 4.740,20 u roku od 15 dana od dana uručenja ove odluke pod pretnjom izvršenja.
2. Obavezuje se Tuženi da plati Tužiocu kamatu po kamatnoj stopi u visini eskontne stope koju određuje Evropska centralna banka na iznos od EUR 3.493,00 počev od 22.11.2007 do 07.02.2008, na iznos od EUR 2.493,00 počev od 08.02.2008 do 25.03.2008, na iznos od EUR 1.493,00 počev od 26.03.2008 do dana isplate i na iznos od EUR 3.247,20 počev od 23.11.2007 do dana isplate, sve pod pretnjom prinudnog izvršenja.
3. Obavezuje se Tuženi da isplati Tužiocu troškove postupka u iznosu od Din 69.462,00 u roku od 15 dana od dana prijema ove odluke, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Nadležnost, sastav i imenovanje arbitra

1. Potraživanje iz Tužbe potiče iz Okvirnog ugovora o kupoprodaji koji je zaključen 25.05.2007 godine, Aneksa broj 1 uz isti Okvirni ugovor od 25.05.2007 godine, određenih računa, otpremnica robe i međunarodnih tovarnih listova u vezi sa isporukom 500 tona merkantilne pšenice.
2. Tužilac na osnovu Okvirnog ugovora od 25.05.2007 godine i Aneksa br.1 uz Okvirni ugovor podnosi ovu tužbu zasnivajući nadležnost Spoljnotrgovinske arbitraže na izričitoj odredbi Okvirnog ugovora kao i na članu 4. Aneksa broj 1 uz Okvirni ugovor.
3. Tužilac je 26.12.2007 godine podneo tužbu ovoj Arbitraži a takodje je, shodno Pravilniku, na poziv Arbitraže uplatio troškove registracije spora i arbitražne troškove.
4. Arbitraža je dopisom od 11.01.2008 g. obavestila Tuženog da je protiv njega pred Spoljnotrgovonskom arbitražom u Beogradu pokrenut spor i dostavila mu je tužbu sa podnetim dokazima, pozivajući ga, u skladu sa Pravilnikom Arbitraže, da u roku od 30 dana odgovori na tužbu, istovremeno ga obaveštavajući da će shodno članu 21. Pravilnika spor biti rešavan od strane arbitra pojedinca i da je zato potrebno da Tuženi zajedno sa Tužiocem u roku od 30 dana od odgovora na tužbu imenuje arbitra, kao i to da se na osnovu odredbe člana 34. Stav 7. Pravilnika, postupak nastavlja ako Tuženi koji je uredno pozvan ne odgovori na tužbu ili odbije da uzme učešće u arbitražnom postupku.
5. Arbitraža je takodje, dana 11.01.2007 obavestila i Tužioca da je primila uplatu arbitražnih troškova, da je uputila tužbu sa priložima Tuženom i pozvala je Tužioca da zajedno sa Tuženim imenuje arbitra pojedinca, u roku od 30 dana, shodno članu 21. Pravilnika, ili da ovo imenovanje prepusti predsedniku Arbitraže, odnosno da će u nedostatku sporazuma

Tužioca i Tuženog, arbitra pojedinca imenovati predsjednik Arbitraže, shodno članu 21.stav 3. Pravilnika.

6. S obzirom da Tužilac i Tuženi nisu postigli sporazum o arbitru pojedincu, predsjednik Arbitraže [REDACTED] je dana 07.05.2007 godine Zaključkom o imenovanju arbitra pojedinca, imenovao [REDACTED] [REDACTED] za arbitra pojedinca u predmetnoj pravnoj stvari, sa obrazloženjem da to čini, shodno Pravilniku o Spoljnotrgovinskoj arbitraži, član 20. stav 1., pošto, vrednost spora ne prelazi 70.000 USD i pošto se stranke, shodno članu 21. stav 3. Pravilnika, nisu u odredjenom roku složile oko izbora arbitra pojedinca. [REDACTED] je dana 08.05.2008 god. saopšten izbor i on je prihvatio funkciju arbitra pojedinca u ovom sporu.
7. Tužilac i Tuženi su dopisom Arbitraže od 18.08.2008 god. obavješteni da će arbitar pojedinac biti [REDACTED] da je arbitar, shodno članu 35. stav 6. Pravilnika zakazao usmenu raspravu u predmetnom sporu za 16.09 2008 godine uz poziv stranama da učestvuju u usmenoj raspravi i sa napomenom da se, shodno članu 37. stav 6 Pravilnika može pristupiti raspravljanju predmeta spora i u odsustvu stranaka, ukoliko su stranke bile uredno pozvane.

Primena materijalnog prava

8. U oceni pitanja primene merodavnog prava po osnovu tužbenog zahteva a u vezi člana 48. stav 2. Pravilnika, Arbitar je zauzeo stav da se na sporni odnos imaju primeniti odgovarajuće odredbe *Konvencije Ujedinjenih nacija o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe* donetoj u Beču dana 11.04.1980 godine (u daljem tekstu "Bečka konvencija").

Naime, odredba člana 1. stav 1(a) predviđa:

"Ova konvencija se primenjuje na ugovore o prodaji robe zaključene između strana koje imaju svoja sedišta na teritorijama različitih država:

(a) kada su te države ugovornice:"

Arbitar konstatuje da su Srbija i Bosna i Hercegovina obe države ugovornice "Bečke konvencije"

9. Primenom odredaba "Bečke konvencije" osnovanost tužbenog zahteva u pogledu obaveze Tuženog da plati ugovorenu cenu Arbitar nalazi u odredbi člana 59 koji glasi:

" Kupac je dužan da isplati cenu onog dana koji je određen ugovorom ili koji se može utvrditi na osnovu ugovora ili ove konvencije, bez potrebe da prodavac postavi neki zahtev ili učini neke druge formalnosti. "

10. Osnovanost tužbenog zahteva u pogledu plaćanja kamate zbog docnje, Arbitar nalazi u primeni odredbe člana 78 "Bečke konvencije" koja glasi:

" Ako jedna strana ne plati cenu ili neki drugi iznos sa kojim je u zaostatku, druga strana ima pravo na kamatu na takav iznos, a da time na gubi pravo da traži naknadu štete koja joj pripada po osnovu člana 74. "

Razlozi za odluku Arbitra

11. Okvirni ugovor broj 296/07 sa Aneksom broj 1 je zaključen između [REDACTED] kao prodavca i [REDACTED] kao kupca. Iz tog poslovnog odnosa proističu i niže navedene fakture prodavca kojima je kupac zadužen za iznos od EUR 6.740,00

faktura br.	EUR
fa100310/296/07	3.493,00
fa 100314/296/07	3.247,20

12. Predmet Okvirnog ugovora broj 296/07 od 25.05.2007 (u daljem tekstu Ugovor) bila je isporuka 500 tona merkantilne pšenice po tržišnoj ceni u momentu isporuke i sa plaćanjem putem doznake u roku od 90 dana. Aneksom broj 1 uz Ugovor 296/07 ugovoren je novi rok plaćanja doznakom u roku od 177 dana od dana izvoznog carinjenja robe.
13. Ugovorom je predviđeno da se cena i paritet utvrđuju po dogovoru i da se iz tog razloga svaki račun (faktura) smatra sastavnim delom ugovora.
14. Tužilac je shodno Ugovoru dana 28.05.2007 godine isporučio Tuženom 24.950 kg merkantilne pšenice u vrednosti od EUR 3.490,00 i za tu isporuku ispostavio Tuženom fakturu broj fa100310/296/07 sa paritetom isporuke FCA [REDACTED]. Robu je utovarena na vozilo [REDACTED] a otpremnicu o prijemu robe broj 100310/296/07 je potpisao vozač Tuženog [REDACTED]. Isporuku robe je pratio međunarodni tovarni list CMR broj [REDACTED] od 28.05.2007 godine. Roba je izvezno carinjena na CI [REDACTED] po JCI [REDACTED] dana 28.05.2007 godine.
15. Tužilac je shodno Ugovoru izvršio dana 28.05.2007 godine drugu isporuku Tuženom od 24.600 kg merkantilne pšenice u vrednosti od EUR 3.247,20 i za tu isporuku ispostavio Tuženom fakturu broj fa100314/296/07 sa paritetom isporuke FCA [REDACTED]. Roba je utovarena na vozilo [REDACTED] a otpremnicu o prijemu robe broj 100314/296/07 je potpisao vozač Tuženog [REDACTED]. Isporuku robe je pratio međunarodni tovarni list CMR broj [REDACTED] od 29.05.2007 godine. Roba je izvezno carinjena na CI [REDACTED] po JCI [REDACTED] dana 29.05.2007 godine.
16. Arbitar konstatuje da je Tuženi (kupac) stvarno preuzeo robu u smislu ugovorenog pariteta isporuke izdavanjem opisane dokumentacije i tački 14. i 15. ove odluke.
17. Ugovorom odnosno odredbom člana 2. Aneksa broj 1 predviđeno je da je rok plaćanja 177 dana računajući od dana izvoznog carinjenja. Tuženi

(kupac) nije izvršio plaćanja u roku predviđenim Ugovorom te je na taj način pao u dužničku docnju.

18. Na raspravi održanoj 16.09.2008 godine Arbitar je konstatovao da je Tuženi uredno pozvan na raspravu pismom sa potvrdom prijema, ali se tom pozivu nije odazvao. Tužilac je na raspravi predložio, a Arbitar je shodno članu 37. stav 6. Pravilnika, svojim zaključkom odlučio da se postupak nastavi raspravljanjem o predmetu spora.
19. Tuženi je na raspravi istakao da ostaje pri svom tužbenom zahtevu od 26.12.2007 godine, s tim što na raspravi dostavlja arbitraži podnesak iz koga se vidi da je Tuženi u međuvremenu izvršio dve uplate Tužiocu, svaka u iznosu od EUR 1.000,00. Prvu uplatu od EUR 1.000,00 Tuženi je izvršio 07.02.2008, dok je drugu uplatu od EUR 1.000,00 Tuženi izvršio 25.03.2008. U smislu ovih činjenica Tužilac podneskom precizira svoj tužbeni zahtev u pogledu glavnog duga i u pogledu kamate.
20. U odnosu na glavni dug po fakturi broj 100310/296/07 od 28.05.2007 godine, Tužilac precizira svoj zahtev na plaćanje iznosa od EUR 1.493,00. U odnosu na glavni dug po fakturi broj 100314/296/07 od 29.05.2007 godine Tužilac ostaje pri zahtevu za plaćanjem iznosa od EUR 3.493,20. Ukupno na ime glavnog duga Tužilac potražuje iznos od EUR 4.740,20
21. U odnosu na zahtev da mu se plati kamata, Tužilac precizira zahtev tako što traži kamatu na iznos od EUR 3.493,00 od 12.06.2007 do 07.02.2008; kamatu na iznos od EUR 2.493,00 od 08.02.2008 do 25.03.2008; kamatu na iznos od EUR 1.493,00 od 26.03.2008 do konačne isplate; kamatu na iznos od EUR 3.247,20 od 13.06.2007 do konačne isplate.
22. Na raspravi su izvedeni dokazi čitanjem isprava koje je Tužilac predložio a koje su napred navedene.

23. Arbitar je posle svestranog razmatranja svih relevantnih činjenica u ovom sporu, navoda u tužbi i priloženih dokaza kao i navoda koji su istaknuti na raspravi zaključio da je tužbeni zahtev osnovan.
24. Iz Ugovora proizlazi da je Tužilac bio dužan da isporuču ugovorenu robu, što je on i učinio i što je u toku spora uvidom u priložene dokaze – potpisane otpremnice i tovarne listove šeditera na raspravi učinjeno nespornom činjenicom.
25. Takodje je na raspravi učinjeno nespornom činjenicom da je Tuženi svoje obaveze plaćanja isporuka robe delimično izvršio i sa docnjom. Tuženi je prema Ugovoru bio dužan da plaća primljenu robu u roku od 177 dana od dana carinjenja. Arbitar zaključuje da Tužilac ima prava na isplatu kuporodajne cene, pošto je izvršio odgovarajuće isporuke i to po odredbi člana 59. "Bečke konvencije".
26. Rok za isplatu duga po izvršenim isporukama je istekao. Kako plaćanje kamate samim ugovorom nije bilo ugovoreno, to je Tužilac u tužbi tražio plaćanje "*....glavnog duga sa domicilnom kamatom*", po pojedinačnim isporukama. Arbitar je zaključio da Tužilac primenom odredbe člana 78. "Bečke konvencije" ima prava na kamatu ukoliko je Tuženi u zaostatku sa plaćenjem cene, s tim da u pogledu visine kamatne stope Arbitar istu opredeljuje na visinu domicilne kamate zemlje valute iz Ugovora od 25.05.2007 godine.

Naknada troškova

27. Kako je Tužilac uspeo u sporu to mu pripadaju i učinjeni troškovi i to na ime registracionih troškova Din. 11.250,00; na ime arbitražnih troškova Din 44.462,00 i na ime advokatskih troškova dinara 13.750 (ukupno Din 69.462,00), te je Arbitar odlučio da obveže Tuženog da navedene iznose plati Tužiocu kako je određeno u dispozitivu ove odluke.

Pravosnažnost odluke

28. Na osnovu člana 56. stav 1. Pravilnika o Spoljnotrgovinskoj Arbitraži pri Privrednoj komori Srbije, ova odluka je konačna i protiv nje nema mesta žalbi. Ona ima snagu pravosnažne presude redovnog suda Republike Srbije.

U Beogradu, 15. oktobra 2008 godine.

Zapisničar

Arbitar

